

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2019
8. volební období

463

USNESENÍ
Poslanecké sněmovny
z 26. schůze
ze dne 25. ledna 2019

k návrhu usnesení Poslanecké sněmovny ke Dni památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti /sněmovní dokument 2076/

My, poslankyně a poslanci Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, v souvislosti s připomenutím Dne památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti, přijímáme tuto právně nezávaznou pracovní definici antisemitismu:

„Antisemitismus je určitý způsob vnímání Židů, který lze popsat jako nenávisť vůči Židům. Slovní a fyzické projevy antisemitismu směřují proti židovským i nežidovským osobám anebo jejich majetku, proti institucím a bohoslužebným místům židovských obcí.“

Radek Vondráček v. r.
předseda Poslanecké sněmovny

Jaroslav Holík v. r.
ověřovatel Poslanecké sněmovny

Jako vodítko mohou pro názornost posloužit následující příklady:

Projevy mohou mimo jiné směřovat proti Státu Izrael pojatému jako židovské společenství. Za antisemitskou však nelze považovat kritiku Izraele, která se nese v podobném duchu jako kritika kterékoliv jiné země. Antisemitismus často obviňuje Židy ze spiknutí s úmyslem škodit lidstvu a mnohdy činí z Židů viníky toho, že se „nic nedaří“. Projevuje se slovem, písmem, vizuálními prostředky i činy a využívá zlovolné stereotypy a záporné povahové vlastnosti.

K aktuálním příkladům antisemitismu ve veřejném životě, médiích, školách, na pracovištích a v oblasti náboženství, které je však třeba nahlížet v celkových souvislostech, patří mimo jiné:

- Výzvy k zabíjení Židů nebo k ubližování Židům, napomáhání takovým činům nebo jejich ospravedlňování ve jménu radikální ideologie nebo extrémistického náboženského názoru.
- Lživá, dehumanizující, demonizující nebo stereotypní tvrzení o Židech jako takových nebo o kolektivní moci Židů – mimo jiné zejména mýtus o světovém židovském spiknutí nebo o Židech ovládajících média, ekonomiku, vládu či jiné společenské instituce.
- Vyvozování odpovědnosti vůči Židům jako národu za skutečné nebo domnělé přečiny spáchané židovským jednotlivcem či skupinou, nebo dokonce za činy spáchané nežidovskými osobami.
- Popírání existence, rozsahu, mechanismů (např. plynové komory) nebo úmyslnosti genocidy židovského národa spáchané národně-socialistickým Německem a jeho podporovateli a spoluviníky během druhé světové války (Holokaust).
- Obviňování Židů jako národa nebo Izraele jako státu z vymyšlení nebo zveličování Holokaustu.
- Obviňování židovských občanů, že jsou loajálnější k Izraeli nebo k údajným prioritám Židů ve světě než k zájmům svých vlastních států.
- Upírání práva židovského národa na sebeurčení, například tvrzení, že existence Státu Izrael je uskutečněním rasistického záměru.
- Uplatňování nestejného přístupu v tom smyslu, že od Izraele je vyžadováno jednání, které se neočekává ani nevyžaduje od žádného jiného demokratického státu.
- Používání symbolů a představ spojených s klasickým antisemitismem (například tvrzení, že Židé zabili Ježíše nebo používají křesťanskou krev k rituálním účelům) k popisu Izraele nebo Izraelců.
- Srovnávání současné izraelské politiky s politikou nacistů.
- Uplatňování kolektivní odpovědnosti Židů za jednání Státu Izrael.

Antisemitské činy jsou trestné, pokud tak stanoví zákon (v některých zemích například popírání Holokaustu nebo šíření antisemitských materiálů).

Trestné činy jsou antisemitské, pokud jsou cíle útoků, ať už se jedná o osoby nebo o majetek – například budovy, školy, bohoslužebná místa nebo hřbitovy – zvoleny proto, že jsou židovské nebo mají souvislost s Židy nebo jsou jako takové vnímány.

Antisemitská diskriminace je jednání upírající Židům příležitosti nebo služby dostupné ostatním, a toto jednání je v mnoha zemích nezákonné.